

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITĂȚEA

ABONAMENT:

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani

REDACTOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

CRĂCIUNUL

Nici o sărbătoare din tot cursul anului nu se pare atât de importantă și atât de sgomotoasă prin ceremoniile sale deosebite, ca sărbătoarea Crăciunului. Copiii neapărat așteaptă și privesc această sărbătoare, cu totul altfel, decum o așteaptă și o privesc bătrânii. Sărbătoarea Crăciunului, e pentru copii și pentru persoanele puțin culte, ziua cea mai veselă și mai fericită, că-și pot împlini cu prisosință dorințele inimii lor.

Când călindarul anului e pe sfârșite și arată apropierea Crăciunului, ei încep a număra zilele, orele și minutele, în cari pot merge liber și fără genare, din casă în casă, și a striga cât le ține gura și pieptul, urările obicinuite. Câteva nuci, câteva mere, câțiva covrigi, etc etc., etc., ce primesc din partea vecinilor, li fac cei mai fericiți din lume.

Ei mulțumesc din suflet acelor inimi generoase și binevoitoare; și dacă tocmai se întâmplă, ca nu pretutindena să întâmpine aceeași grațioasă primire, ei nu se supără de loc pentru aceasta și ori ce li-se dă, sunt mulțumiți; nelipsind a se mângâia, că dacă nu tocmai au avut noroc a strânge atât cât credeau, la anul sigur vor strânge mai mult, căci sărbătoarea Crăciunului, slavă lui Dzeu, cade în fiecare an.

Omul în vîrstă însă, omul gânditor, omul cu minte, care a devenit cap sau membru însemnat al familiei, cugetă cu totul altfel, asupra acestei zile de bucurie și veselie. A numi dinainte zile de bucurie și veselie, e ușor; să vedem însă împrejurările, grijile, nevoile, te lasă ele să fii vesel? Nu, căci inima e plină de suspinări și amărăciuni. Dorințe și speranțe are multe, însă până acuma nu a putut împlini nici una.

De aceea văzînd el apropierea Crăciunului, se silește din răspuțeri, că din câștigul său, necesar pentru trebuințele neapărat de lipsă în casă, să-i rămână și ceva prisos, ca astfel să simtă și el și să poată face și familiei sale bucurie. Dar vai, eată că Crăciunul, adică ziua aceea de bucurie și veselie a sosit, și acel prisos de câștig lipsește. Ce ajută însă aceste cugetări întristătoare, Crăciunul nu vrea să știe de ai ori nu ai, el are chemarea a face lumea veselă cu ori-ce chip. Ei bine, vrei nu vrei, trebuie să dai o importanță oarecare acestei zile mărețe, și caută cum știi a aranja o masă și a face să-ți suridă buzele de bucurie, căci fețele posomorite sunt foarte rău privite azi. Bine înțeles, că această masă și această petrecere nu trebuie să fie tocmai așa întinsă, ci mărginită.

Economii noștri mai ales, cari au păzit cu sfințenie acest post, la tot cazul, că acum, avînd și numai o fărîmi-

tură de colac, etc., simt bucuria și veselia acestei sărbători întreit decît o simțesc alții. Ei sunt de altcum și cei cărora trebuie să li se întindă mîna de ajutor, întru înaintare, din toate părțile.

În luptele economice deci, în care avem de intrat în viitor, voim cu plăcere să ne ostenim. Căci la această luptă frumoasă, sigur că vor lua parte toți binevoitorii poporului. Și noi, mai mult ca ori-cari, vom avea sufletul împăcat, că ne-am împlinit datoria de adevărați reprezentanți ai poporului. Din această sinceră luptă, avem cel puțin dreptul a spera, că la anul, cu ajutorul lui Dzeu, vom sărbători Crăciunul mai vesel, și cu inima mai plină de bucurie.

În aceste plăcute speranțe, dați-ne voe a ura din suflet pretenilor noștri în genere, și în parte stimaiilor noștri cetitori, petrecere bună de sfintele sărbători.

ÎN NOAPTEA CRĂCIUNULUI.

Ride'n hohot vîntul, — urla
Vjelia, — ear în turlă,
La biserică din sat,
Unsprezece ore bat.
Noaptea-i neagră. Ninge! gerul
Intră'n trup cum tae ferul,
Nici o stea! Pustiul! Mormînt,
Sus pe cer și pe pămînt...
Unsprezece ore bat,
Bat în clopotul de-aramă.
Intr'o casă mică'n sat,
Doi copii frumoși, și-o mamă,
Întru slava lui Crăciun,
Rid și basme mîndre-și spun:
— Dragii mamei, când, eri noapte
Somnul ochii mi-a închis,
Auzii un cânt de șoapte,
Și-am avut, avut un vis,
Cercul par'că se deschise
Și p'un mîndru curcubeu,
În lumină se ivise,
Sfîntul, bunul Dzeu!
Deodată dela soare
A crescut în jos o floare,
Dzeu m-o arată...
Floarea'n casa mea intră...
Și o musică de șoapte
Imi cânta atunci prin noapte:
»Floarea, floarea, cine-o ia,
»Fericire va avea!
»Floarea, floarea unde vine,
»Dă la toți gândiri senine,
»Crimu-acest dumnezeesc
»Ție azi țî-l dăruiesc!
Dumnezeu, chiar el grăise,
Floarea el mi-o dăruise,
Ceru'n urmă s'a închis
Și perî trumosul vis!...
— »Și?« — întrebă copilașii,
Palpitând ca fluturașii,
Veseli, blânzi și zimbitori,
Zimbitori ca niște flori...
»Floarea unde-i, mamă, unde?
»Te rugăm n'o mai ascunde...
»Dă-ne-o nouă s'o privim
»S'o privim și s'o iubim!
Mama ride iubitoare.
Strigă:
— »Eată mîndra floare!
»V'o dau vouă, copilași,
»Dragii mamei îngerași!«

Și'n odaie, ca'n minune,
Casa începe să răsune,
Și copiu, strigă, spun:
— »Pomul, pomul de Crăciun!
Ard pe el luminărele,
Licărind ca niște stele,
Ah! și ce de jucării,
Fură ochii la copii!
— »Și!...« îngână copilașii
Palpitând ca fluturașii,
Veseli, rumeni, zimbitori,
Zimbitori, ca niște flori:
— »Mamă! mamă! ce frumoase,
»Par'că sunt din aur scoase!
»Ce păpuși, ce lucru bun,
»Pomul nostru de Crăciun!
»Asta! asta-i mîndra floare,
»Ce-a crescut în jos din soare?
»Visul tîu cel aurit,
»Crimul ție dăruit?«
Și prin casă copilașii,
Mai ușor ca fluturașii
Cîntă, joacă, zimbitori,
Zimbitori ca niște flori!

Dar afară viscol rece,
Pe aripi de moarte trece,
Corbii țipă, țipă'n sbor,
Lasă groază'n urma lor...
Și mereu înghetul crește,
Tot pămîntu 'ncremenește,
Eara cîinii tot mai viu,
Urlă, latră a pustiul!

Miezul nopții plîngător
Bate clopotul de-aramă,
— Nu auzi... vai! mamă, mamă,
»Plînge afară-un trecător...
»Mamă, mamă! N'auzi șoapte,
»Tot mai trist plîngînd prin noapte...
— »Nu e nimeni, dragii miei...«
— »Cine'n ușa noastră bate?
»Vai și cât de trist mai bate.
»Uite, mamă, uite ce-i?«
— »Vîntul poartă crengi uscate,
»Vîntu'n ușa noastră bate...«
— »Mamă, mamă, n'auzi glas,
»Glas de suflet care moare.
»Vai și cât de trist mai doare...
N'auzi, n'auzi acel glas?«
— »Da! aud! dar stați odată,
»Ia să ved...« și 'nforată.
Mama iverul a tras.
Vîntul sueră mai tare,
Ușa'n țîține tresare,
Se deshide sgomotos;
Și pe pragul ușii jos,
Mama vede o copilă,
Moart'aproape, cerînd milă;
Cu obrazii înghetați,
Ochii morți și sîngerăți.

— »Mamă, mamă, cine-i oare?
»O copilă'n prag țî moare?
»Vai ce galbenă la chip.
»Ochi-i sunt ca de năsip...
»Mînile îi sunt de ghiață,
»N'o lăsa, o vrem în viață...«
Și copii, binisor,
O 'ncălesc cu trupul lor...
Și sîrmana mititică,
Mînile spre ei ridică,
Cu glas dulce, îngeresc,
Blînd suspină: — »Mulțumesc!«

Bat din palme copilașii,
Sboară 'n jur ca fluturașii,
Rumeni, veseli, zimbitori,
Zimbitori ca niște flori...
Si copila-o iau de mîna,
Rid cu ea, și-apoi îngână!

— »Sorioară, chip iubit,
»Cercul mi-te-a dăruit,
»Joacă, rizi, te 'nveselește,
»Ia din tot, te 'mpodobește,
»Ia și darul cel mai bun:
»Pomul, pomul de Crăciun!
Mama ride!..
Dar deodată
Cade casa dărîmată,
Și, pe-un mîndru curcubeu,
Care noaptea luminează,
Pe-al seu tron înainteaș,
Insuși bunul Dzeu!
Si un cor de îngeri cîntă:
— »Mila omului e sfîntă:
»Sfînt cuvîntul bun și blînd,
»Care mîngăie curînd.
»Darul dat cu bucurie,
»Viața altora învie...
»F și slăviți, copii frumoși,
»Rideți, rideți bucuroși!
Si... o da! minune mare,
Iată, eată, că răsare,
Un bogat, frumos palat,
Tot cu aur presărat,
Mîndru, mîndru cum nu este
Nici în cer, nici în poveste,
Cu ferestri de topaz,
Prinse'n cadre de atlas,
Cu scări numai de mărgele,
Strălucind ca niște stele.
Cu pereți țesuți în flori,
Luminați de zece sori!
Si 'n splendida lui lumină,
Cînt'o musică divină,
Iar năuntru luminoși
Mai drăguți și mai frumoși,
Rumeni, veseli, copilașii,
Palpitând ca fluturașii,
Cîntă, joacă, zimbitori,
Zimbitori ca niște flori!..

L. D.

MIJLOACE PRACTICE

PENTRU A PUTEA SCĂPA SĂTEANUL DE MISERIE

Săteanul nostru nu va putea fi scăpat așa ușor de miserie, până-ce mai întâiu nu va avea înlesnirea a învăța pe lângă meseria de plugar ce o are, încă o altă meserie industrială oarecare, ce o poate face în casă, după-ce a sfârșit munca câmpului, și a și câștiga astfel existența sa cum se cade. Singura profesiune de plugar nu'l mai poate mulțumi de ajuns, căci prețurile bucatelor scad, ear dările se înmulțesc zi de zi.

Așadar' în timpurile ploioase, precum și în nopțile lungi ale ernei, mai cu seamă, în loc de a sta ghemuit într'un colț al bordeiului, sau a se vîrî la cărcimă pentru a omori timpul cu de-asila, lîncezînd astfel o bună parte din an, el ar putea lucra în casă diferite obiecte, pe cari le-ar putea vinde ușor neguțătorilor, mărindu-și în chipul acesta venitul său anual.

În alte timpuri nu numai că bucatele se vindeau mai cu preț, dar își mai câștigau ceva în timpul ernei cu căratul lemnelor din pădure, cu ducerea de mărfuri pe la târguri, scl; astăzi toate aceste transporturi le face drumurile de fier mai repede și mai eftin.

Este de neapărată trebuință ca țeranul să învețe tîmplăria, dulgheria, ferăria, cismăria, croitoria și altele dife-

rite meserii ce se pot exercita în casă, fără a fi împedecate de schimbarea timpului. E o pagubă foarte mare pentru sătean, și pentru comuna întreagă, a nu se găsi în sat un meșteșugar, care se poate bate un cuiu sau o spiță la căruță, a coase un bumb la o haină, a pune o talpă la o cismă, ci pentru fiecare lucru de nimica, a fi nevoit săteanul a bate cale de o postă și mai bine, spre a veni la oraș pentru a-și cumpăra ce-i trebuie; perzând astfel timp și bani.

Asemenea muierile, ca și fetele sătenilor, trebuie învățate și deprinse a fi îndemnatice la lucru, învățând a coase chiar și la mașină albituri, haine și diferite obiecte de stofă. A învăța a țese și a împleti tot felul de obiecte de lână, de bumbac, de mătăsă, de in, de cânepă, de păr de cal, etc.

Ele umblă de obicei pe ploii și pe vânturi desculțe și aproape despoiate, apoi la cea mai mică răceală pot cădea bolnave și a-și perde chiar viața.

Mașinile de cusut au ajuns azi în cea mai mare perfecțiune, și se pot cumpăra pe un preț mic de tot, chiar și de omul cel mai sărac. Lucrul ce se poate coase prin o astfel de mașină, nu numai că îmbracă casa, dar' mai hrănește familia cu cea mai mare ușurință.

În loc de acestea ce vedem însă? Vedem pe zi ce merge înmulțindu-se numărul foilor românești, toate cu scop deveni în ajutorul țeranului, și când colo care e acel ajutor? Îl introduce, rogu-mite, în politică, sub cuvânt, că numai prin aceasta poate ajunge la bunăstare, și el, sormanul, blând și ascultător, urmează cu încredere pe cei-ce îl provoacă la aceasta, așteptând apoi să-i vină puii fripți de-a gata în gură.

Astfel vedem prin satele noastre, că întrunindu-se doi-trei țerani laolaltă, nu-i auzi vorbind despre altele, decât despre lucruri politice, pe cari neînțelept legându-le, le interpretează apoi întors, în loc ca să se sfătuească și ajuturi reciproc întru purtarea unei industrii casnice.

E bună și politica, nu-i vorba, dar nu-i pentru țeranii noștri, ci pentru »domni«, cari și ei își dau adese în capete în urma ei.

Mai puțină politică din partea foilor noastre și mai multă economie, ar avea rezultate cu mult mai strălucite!

ȚERANUL RECUNOSCĂTOR

Un țeran având sormanul, o nevastă arțăgoasă într-o zi la țig se duse, după-o ceartă sgomotoasă, și văzând o spițerie, înăuntru a intrat: Ear' cu oare-care teamă, pe spițer l'a întrebat, Zicând: — »Die, n'ai oare, pe aci prin prăvălie, Ca să vindece arțagul, vre-un leac de doftorie? Pentru-că, cu din păcate, nu demult m'am însurat și de traiul căsniciei până 'n gât m'am săturat; Căci, închipuește-ți, vere, nu e zi de cer lăsată Ca să nu-mi găscesc beleaua, cu nevasta măniată. Dacă sara dela muncă, vin acasă mai târziu, Strigă cât îi este gura, încât singur nu mai știu Ce să-i fac să-i astup pliscul, că mereu la sfadă-o ține, Zicând c'o făcui s'aștepte cu mâncarea pentru mine. Dacă doua zi de vreme, dela muncă viu acasă, Și sa-i gata înainte-mi, tot cu vorbă rea să ia-ă. Și imi strigă mult mai tare: — Leneșule blăstemat! Dela-ameazi tu vii acasă? Ori la muncă nici n'ai stat? Nu vezi că cu lenevia, s'ercăia ne 'ndrăgește. Ca nimic din casa noastră astăzi n'o mai isgonește, Uită-te, Ion al Vetei, de cu zori și pău 'n seară N'a lăsat din mână lucrul: sață, seceră și ară, Pe când tu te duci la muncă, pe la prânz și ziua 'ntreagă O petreci cu dosu 'ntorsu; zeu, că ți-a trecut de șagă. — Și de-al'deasta-mi zice multe. — Așadar în prăvălie Impotriva astei boale, dacă ai vr'o doftorie, Te rog dă-mi-o, și îndată, ți-o plătesc cu cât vei cere, — Am, spițerul îi răspunde, și îi trage cu putere Două palme sănătoase, zicându-i: »acestea ține Să le dai și tu nevastei, când va mai sări la tine«. Cum veni țeranu-acasă și nevasta l'a zărit Ca de obicei cu gura înainte-i a sărit, Însă el îi dete-o palmă că doar nu a leșinat, Până-ce 'și închise gura și în casă a intrat. A trecut aproape-o lună, fără să mai îndrănească Cum făcea odinioară, pe bărbat să ocărăscă: Ba când îl vedea că vine, înăitea lui eșia Și cu vorbe dulci, blăjine, ca pe-un pruncil mângăia. Într-o zi la țerg, țeranul, după treburi car plecase, Și spițerului o rață ca să-i dea plocon lu-se. Ajungând la țerg se duse, la spițer în prăvălie, Ca om drept, să-i mulțumească pentru buna-i doctorie,

Și lungindu-și mâna zise: »Una mi-a fost de ajuns, Ca să-mi vindece nevasta; deci pe-a doua ți-am adus-o Inapoi. — Și o palmă trase bietului spițer uimit, Rugându-l ca să păstreze pentru-un alt nenorocit.

I. E.

Sărbărea Crăciunului la Vitelem.

Sărbătoarea cea mai mare la Vitelem este Crăciunul, adică sărbărea nașterii Domnului; îndată-ce se apropie timpul acestei sărbări, pornesc din Ierusalim o mulțime de pelerini (călători) creștini la peștera unde s'a născut Mântuitorul nostru.

În ajunul Crăciunului după ameză pe la 2 ore sosește Patriarchul latin din Ierusalim, călare cu numeroasa sa suită la Vitelem; în fruntea procesiunii merge un preot călare, ducând crucea patriarhală, după el urmează Patriarchul însuși, de regulă pe un cal alb arab, încunjurat de canonicii sei, apoi o mulțime de Arabi purtând cele mai pitorești vestminte și de o escortă militară. La această privești neobicinuită, țără voe îți aduci aminte de timpul cruciatelor. Patriarchul, sosind înaintea bisericii Sf. Marii, se dă jos de pe cal și în fruntea întregii preoțimi ce îl așteaptă, intră mai întâiu în biserica Sf. Ecaterina, în care miliția turcească se pune pe două rânduri.

Biserica Sf. Marii este clădită tocmai pe peștera unde s'a născut Mântuitorul; deocamdată nu-ți vine a crede că intri într-o biserică, și cu atât mai impunătoare este impresiunea după ce, trecând tinda bisericii, ajungi în porticul cel adevărat.

Catedrala este împărțită prin patru șiruri de stâlpi corintiani în 5 ocoale (spațuri) de biserică; o mulțime de peșteri naturale și subterane se află sub acea catedrală, între altele se află și capela Nașterii lui Isus, provăzută în frumoși pereți de marmoră și cu un mare număr de candelă, care cu toată frumuseța decorului împrăstie numai o lumină palidă. În altarul acestui templu este așezată o foarte mare cruce de argint cu inscripția: »Hic de virgine Maria Iesus Christus natus est«, pe românește: Aici s'a născut Iesus Christus din fecioara Maria.

Din această capelă scoborind vre-o câteva trepte în jos, intrăm într-o peșteră, în care se află o iesle de marmoră; aci se zice că este locul unde a fost ieslea în care s'a pus Isus după nașterea sa. Lângă această iesle, un altar pe care să ved chipurile celor trei crai dela răsărit, arată locul unde au stat aceștia când au venit de s'au închinat lui Christos.

După terminarea rugăciunii pontificale de seară (vecerniei), se lasă să treacă un scurt timp, și la orele 9 sara reîncepe slujba bisericească până la 2 dimineața, ear' în ziua de Crăciun se face o foarte mare procesiune la toate locurile sfinte de prin împrejurimi.

La întregul decurs al acestei festivități, trupele turcești sunt așezate pe două rânduri, începând dela poarta mănăstirii până la intrarea în capela nașterii. În fruntea procesiunii pășeste garda patriarhului din Ierusalim îmbrăcată în vestminte roșii, împodobite cu firețuri de aur și la fiecare doi pași lovind, cu bastoanele lor, lespezile de marmoră pe care calcă; după aceea urmează corul de copii purtând lumini aprinse; călugării și apoi superiorul mănăstirii franciscane, care ține un fel de leagăn în brațele sale.

Beat am fost.

Beat am fost aseară, bietul,
Beat am fost ca nici-odată,
Si-mi părea că toată lumea
Ca și mine este beată.

N'am intrat de loc în crismă,
De-unde n'aiba-așa beție?
Ah! sireat'o mi-ai făcut-o
Din-adinsu-aseară mie.

Căci în loc de-o gură numai
Mi-ai dat trei, ca nici odată,
Si mă amețise, ștregare,
Tu cea mai frumoasă fată.

N. Tuliu.

Răspuns dlui Goldiș

și o mică răfucață.

III.

În articolul precedent i-am dovedit-o dlui Goldiș, că răspunsul pe care mi-l dase în »Tribuna Poporului« precum și felul cum încerca să abată discușiunea dela obiect nu i-a reușit, iar ascunderea dsale după spatele lui Ciorogar și a plagiatorului de pastorale îl făcu numai de ris. I-s'a arătat dlui Goldiș ca da, cu tot dreptul au meritat consumatul băbat de școală (! vorba »Trib. Pop.«) Ciorogariu și ortacul său autor de pastorale forfecate (după aserțiunea »Gazetei Trans.« V. Mangra) a fi dați gata ca plagiatori. Dar dl Goldiș în răspunsul său căuta pe acești stimabili »neprihăniți« a mi-i înfățișa spre a putea scoate la iveală în concludsiune nevinovăția dsale. Dle Goldiș — și tacușses...., căci uscăturile cu toată magia Dtale de metamorfozator patental nu le poți înverzi. Cei doi clienți, al căror avocat nepoftit te-ai făcut, prin batjocura ce au adus-o unul pe diecesa Aradului, celalalt prin seducerea congresului cu referade șterpelite, fabricant de cărămidă de-ai fi, nu un șgărie hârtie, și tot nu i-ai putea spăla. Pătați și vinovați sunt aceștia — dta însă îi întreci, căci nu din însărcinarea vre unui episcop sau a congresului, neavând încătrău, te-ai împopoțat cu pene străine, ci evident pe lână o faimă efemeră ai mai rvinut și la altceva, de ce Ciorogarii n'au avut parte.

Scopul ți l-ai și ajuns, după-cum dta însuși susținu, marfa-ți de contra-banda ai desfăcut-o și preste hotar, unde habar n'aveau, că au de lucru cu un samsar în literatură.

Și dl Goldiș a mai încercat să se apere! Siriicul!! în rău ceas a mai făcut-o și aceasta. De ce nu se va fi cugetat și la: »Istoria Patriei în legătură cu evenimentele epocale din istoria universală, pentru școalele populare române de Vasile Goldiș, profesor; Brașov 1896« și poate n'ar fi răspuns în mod atât de provocător trufaș, ci au ar fi, recunoscut-o singur, că da a plagiat aproape tot ce a scris în viața d-sale, dar' mai ales a plagiat într-o măsură nemaipomenită în analele plagiatului istoria pentru școalele populare, au tăcea.

Manualul acesta, a cărui pregătire nu l-a putut costa pe dl Goldiș în timp mai mult decât o zi sau două e o traducere din cuvânt în cuvânt, dela început până la sfârșit a istoriei pentru școalele populare de Mayer Miksa, o carte maghiară de mult eliminată din școală ne mai corăspunzătoare recerintelor pedagogice. Despre adevăratul autor al cărții, Mayer Miksa, dl Goldiș nu face nici o pomenire în prefață. Aceasta constă din o »instrucție« autoritativă de 30 de rânduri pe carea profesorul și eruditul pedagog Vasile Goldiș o dă învățătorimii.

Mai înainte însă de a trece la o aprețiere mai amănunțită a acestei cărți pentru ca stimatul cetitor să și facă ideea despre adevăritatea aserțiunei noastre de mai sus, permitem următoarele texte juxtapuse. Notăm, că sunt atât în manualul maghiar cât și în al dlui Goldiș cele 4 capitole dintăiu.

Mayer Miksa.

Vasile Goldiș.

A bibliában említett népek.

Popoarele amintite în biblie.

A Szentírás szerént Ádám és Éva volt az első ember pár. A tőlük származó családok együtvé tartoztak és a család főnek engedelmesskedtek. Mindjobban elszaporodva, a családok nemzetségeket, ezek törzseket, a törzsek végre nemzeteket alkottak. A nemzet már sok ezer emberből állt, kik megfogadtak

Sfânta Scriptură zice, că Adam și Eva au fost oamenii cei dintăi. Înmulținduse oamenii, s'au făcut neamuri și fiecare neam asculta de capul său (căpeteniă nu cap. N. R). Cei-ce se țineau de un neam, se apărău unii pe alții în contra dușmanilor, eară între sine trăiau în pace și bună-înțelegere. Cel-ce

egymásnak, hogy minden ügyekben segítik, megtámadóik ellen pedig vedelmézik egymást. Hogy mindig tudják, mik a jogaik és mik a kötelességeik. ezeket bölcs törvényekben foglalták össze. Maguk közül rendesen a legédemesebbet bízták meg azok végrehajtásával. Országuk vezetőjét többnyire királynak neveztek.

Igy a zsidónép bölcs törvényhozója Mózes; nagy királyai közül pedig különösen Dávidot és Salamot dicseri a Szentírás. Ugyanezen szent könyv azonban más népekről is beszél; kivált az egyiptomiakról, babyloniaiakról, és assyrokról, kik már sok mesterséggel, főképp az építkezéshez is értettek s a tudományokban sem voltak járalanok. Azonban faragott kőpeket imádtak, több istenben hittek.

Așa Sfânta Scriptură mai întâiu ne spune despre poporul Jidovilor, eară le-geiutorul cel mai înțelept al Jidovilor a fost Moise. Regi vestiți ai Jidovilor au fost David și Solomon. Afară de Jidovi sfânta scriptură ne mai spune despre Egipteni despre Babiloneni și despre Asirieni, care (!) se pricepeau la multe meșteșuguri (!), știau zidi frumos și aveau multă învățătură, dar nu cunoșteau pe Dumnezeu cel adevărat, ci se închinău la idoli.

(Va urma).

ADEVÉRUL ȘI MINCIUNA

Rătăcit în mii de gânduri:
Stă bătrânul Adevăr
Petrecându-și slaba-i mână
Prin brumatu-i și des păr.
Cu podoabe orbitoare.
O femeie îndrăzneată
Îi vorbește cu sfrontare
Și-'l privește drept în față.

»Și de ce-mi stai dus pe gânduri?
»Domnitor din vremuri moarte!
»Curățește-mi, te rog calea,
»Ca mărirea-mi să se poarte.
»De suflarea omenească,
»Ce se-închină, toată, mie
»De acei care te uită,
»Și nici vor să te mai știe!

»Ți-ai trecut vremea, Bătrâne!
»Ești nevrednic tuturor
»Doar s'eracul te mai cheamă
»La căminu-i plângător.
»Schimbă-ți limba, lasă-ți portul,
»Si urmează-mă de vrei
»Să trăiești colea'n palate
»Lângă credincioșii mei;
»Vei avea: un tron ca mine,
»Si supuși nenumerați
»Prea-slăvit vei fi apururi
»De puternici și bogăți.
»Amândoi vom arunca
»Peste alb, un giulgiu negru,
»Si ngropând pe veci Dreptatea,
»Nimeni nu ne-a turbura.

»Sunt minciuna, tu vezi bine,
»Însă lumea mă iubeste
»Si cu mine, fie-cine,
»Bani și ranguri dobândesc.
»Vino lasă-ți cugetarea,
»S'acel vis din vremea dusă
»Lumea vecinic să prefacă,
»Eu minciuna, sunt sus pusă.

Clătinaând Bătrânul capul,
Îi vorbește înștit:
»Du-te, ține-ți stăpânirea,
»Te desfată între mișei
»Până ce'n ruina vremei
»Te vei prăbuși cu ei!

E. I. P. Nour.

In Bordeiu.

E noapte. Vântul suflă mănios răcind streșina bordeiului. Ploaia în stropi mari plesnește în geamul cărpojit.

Un câne hămesit și plin de apă șgărie la ușe scânlăind. Înăuntru e tăcere adâncă; doar măța se mai aude torcând din când în când monotonic, cu nasul în sperlă. Flăcările slabe ale câtorva trestii ude mai licăresc în fumul cuptorului. În părete o icoană de lemn aproape ștearsă. Pe priciciul cuptorului, cu fruntea sprijinită pe mână stă o bătrână. Capul îi e alb ca zăpada. Fața e sbărcită și arsă de lacrimi. Ea suspină des. Jos la pământ, șgriburită pe câteva fire de paie, se șvircolește o tină răfă, sbuciumată de crude dureri. Rochia ruptă și șdrenturoasă lasă să

se vadă picioarele slabe. Părul despletit, întins pe pământul umed, e încălțat cu sfărâmaturi de gunoaie. Niște ochi mari și vioi se rotesc cu iuțală. O să mor gândeste fata; dar pe mama cui o las? oftează dureros! Câteva lacrimi ferbiți îi brăzdează obrazul, și lunecând pe firele de paie se prefac în strălucitoare diamante, la razele tremurânde ale poponețului de pe draniță.

E târziu. Vântul urlă tot mai groaznic. Plouă de par'că toamnă cu găleata.

Ușa scrișăie și zăvorul e gata să se rupă. Bătrâna tresare. Florico, dormi? Te simți mai bine? O voce plângătoare răspunde jalnic: »Da, mamă«. Dar suspinele o înădușe și isbucnește în plâns. Copilo, plângi? Ce ai? Spune ce s-ți faci mămucută. Dar nici un răspuns de astă-dată. Florico, tac! Spune mamei, ți-e rău, ce te doare? Abia să mai aude o mormăitură neînțeleasă: »Inima, inima«.

Cocoșii cântă des. E miezul nopții. Bătrâna se bocește în gura mare, smulgându-și perii capului. Ingenunche, apucă icoana cu desperare, o stringe la piept cu lăcomie, îngăimă o cruce pe pept și tremurând s'erută chipul sters al Maicii Domnului. »Maică Precestă, fie ți milă, nu-mi sdrobli inima, nu-mi perde copila, auzi-mă!« Doamne.

Florica privește cu spaimă acest tablou uimitor. Înțelege totul. Inima i-se rupe de milă. Măsoară cu privirea drăgălașe pe s'ermana sa mamă. Vrea să o mângăie, încearcă să-i vorbească, dar nu poate... Limba e legată și durerea crește tot mai tare. E în agonie... Căpriorul bordeiului trosnește... Ușa cade în bucăți. Valuri de apă se rostogolesc cu furie peste prag.

Doamne, nu ne prăpădi! Ce ți-am greșit, exclamă bătrâna și trântind icoana de colțul vetrei o sfărâmă mii de țandări. Iși strânge copila în brațe, o s'erută; »Florico, fă-ți curaj, ești cu mama!«

Vântul geme tot mai nebun acoperișul se sparge și un torent clocotind umple tot bordeiul cu apă. Poponețul cade în apă sfărâind. Tăcere.

Zorile se revasă, se înseninează, nici o frunză nu se mai mișcă. Soarele zimbește vesel pe orizont. Natura întreagă pare reînviată. Câteva raze surizând alunecă prin geamul spart al bordeiului.

Înăuntru e tăcere. Două trupuri îmbrățișate plutesc deasupra undelor adormite. Ear s'ermanul căne privind la ele cu milă se s'gurdă urlând.

F. A. O.

Crăciunul Țiganului.

Earnă mare, ger și vânt,
Alb în cer și pe pământ.
Oamenii la crismă 'n sat
Imprejur s'au strâns la sfat
Și de ger din pinteni bat.

Doamne ce-am mai petrecut
Cu cârnați și cu vin bun
Astă-earnă de Crăciun!
Dimineața-am început,
Ziua întreagă s'a trecut.
Ziua 'ntreagă, noaptea toată
N'a 'necat la vin să scoată
Când era la ziuă 'n zori
Noi mâncasem de cinci-ori,
Când era la prânzul mare
Ne făcea din nou mâncare.

Când era la toacă 'n seară
Noi eram la masă eară:
Na cumetre, ține fine,
la păharul tot de bine.
Ziua 'ntreagă s'a trecut
Cu mâncat și cu beut;
Dar și cum ne-am mai bătut?

Îrăia, mări neică, chica
Și jurai că nu-i nimica.
Nașul se ruga de finul
Și cumetru de vecinul,
Însă toți tovrășie
Se băteau în vâlmășie...
S'auzea nu'nai suflat,
Câte-un pumn mai îndesat.
Cum se bat la noi în sat.

Oamenii așa vorbesc
Și de-aceasta povestesc,

Ear Țiganul ne'ntrebat
Hai și el colo la sfat:
D'apoi eu ce-am petrecut
Cu mâncat și cu beut!
Dela ratoșul vecin
Adusesse tetea vin.
Ear din sat dela Bălțați
Adusesse și cârnați
Și vr'o zece găște fripte
Și plăcinte și 'nvîrtite,
Și-am mâncat și-am tot mâncat
Pân' și peste cap ne-am dat!

Si era și Hămărița
Și cu Dediu din Rugine;
Hămărița 'n diblă zice,
Dediu 'n cobză hangu-i ține.
Și se 'ncepe-o horă, neico
Și din horă pe chindie,
Și-apoi s'eba și bătuta
Și-apoi dă-o 'n ciocărlie
Și sucește-o și 'nvîrtește-o
Și mi-o adă și mi-o bate
Cu 'nvîrtite și strigate
De te scot din sănătate!
Ce mai chef și bucurie
Ce mâncat și ce beje
Ca la noi să nu mai fiel
Și-am tot mers așa mereu
Pân' ni-s'a făcut și rău;
Am mâncat și-am tot beut
Pân' și rău mi-s'a făcut;
Am mâncat să pomenesco
Câte zile-o să trăiesc!...

A-ți mâncat, un om vorbește.
A-ți mâncat voi și-ați beut
Dară voi nu v'ați bătut?
Hei, Țiganul îi răspunde,
Noi bătut?!. Așa! De undel
Vezi la noi atâta-i slut
Că noi, vezi, nu ne-am bătut,
Si ce gust am mai fi-avut?
Ne băteam pân' ne-ar fi 'nchis,
Dară vezi c'a fost în vis.

Th. D. Speranția.

Cerșitorul.

La colt de stradă stă întins cerșitorul
bătrân și gârbov, cu fața uscată și arsă,
de soare și grije, cu ochii infundați în orbite,
urmărind vag pe trecător, până departe,
departe... »Indurați-vă de un biet cerșitor,
rămăș pe drumuri«. Milă, oameni buni,
uitați-vă la mână, nenorocitul, priviți picioarele mele
strimbe și stălcite. — Boda-proste — Boda-proste.

Si așa într'un ton ce te înflorează și-ți
cutremură trupul, ce-ți s'gudue firea toată, își
cântă bietul cerșitor, bătrân și gârbov,
nenorocirea și miseria, totodată cât n'ar da el să
fie om ca toți trecătorii, cât n'ar munci el
pentru pânea ce i-o întinde milostivul pentru
gologanul ce-l primește în cutia ce poartă
crucea... În plâns își înecă bătrânul și gârbovul
cerșitor nevoile și durerea lui, în lacrimi
el își udă obrazul palid și uscat, și
câte-odată s'ermanul cu limba-i uscată și țapănă,
li e foame, și nimeni din trecători nu se îndură.

»Tu, ce treci așa grăbit pe stradă, ce
alergi cu pași repezi, pleacă-ți urechia la strigătul
de durere și foame, îndură-te de o bătrâneță
neputincioasă, scoate din punga ta,
deșartă sau plină, banul și întinde-l în mână
s'ermanului cerșitor, el înseamnă în mână lui
pâne goală și... pâne goală e viața lui toată...

Si noaptea târziu, când totul doarme,
când liniște e în toate părțile, moșneagul adormit
în colț de stradă, cu cărja la cap, drept
perină, și sdrențuit cum este, visează poate-că
e într'o altă lume, unde toți oamenii sunt
egali, unde fiecare are toate cele-ce îi
trebuesc, unde nimeni nu suferă, unde nu e
nevoie și... se simte poate fericit, și... ar visa
dormind înainte, o zi, o săptămână, o lună,
un veac fără sfârșit... Cine știe? Dar la primele
raze de soare se trezește flămând și gura
lui uscată, roșie, se deschide din nou
cu vocea îngrozitor de sfârșietoare și tristă:
»Milă, oameni buni, milă«. Un biet nenorocit
cu picioarele stălcite. — Boda-proste-Boda-proste.

S...

NOUȚĂȚI

Răscumpărarea feliicitărilor de Anul-nou. Obiceiul feliicitărilor de Anul nou, împreună cu mari perderi de timp, și alte inconveniențe, de câți-va ani încoace a fost pus și la noi în serviciul culturii noastre naționale. Inceputul l'a făcut »Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român«, care a inițiat răscumpărarea feliicitărilor în favorul Muzeului istoric și etnografic și cărei i-a și succes să alimenteze pe această cale fondul de zidire an de an cu o sumă destul de considerabilă. Deoarece muzeul se va preda deja în anul viitor destinațiunii, ear »Asociațiunea« mai are trebuință de mijloace bănești pentru instalarea lui, ar fi de dorit, ca la proxima aniversare să se facă cât mai multe răscumpărări în favorul acestui scop. Prin aceste răscumpărări putem ajuta o frumoasă instituțiune culturală fără a ne impune cea mai mică jertfă. Biroul »Asociațiunii« va publica și de astădată consemnarea donațiilor în o mică broură ce se va trimite tuturor persoanelor, cari își vor răscumpăra feliicitările.

Aniversarea de 60 de ani a Reginei României. În 29 Decembrie s'au împlinit 60 de ani dela nașterea reginei Elisabeta a României. Din acest incident s'a celebrat la metropolă din București un serviciu divin de mulțumire, ear' la orele 12^{1/4} după recepțiunea comisiunii de adresă a senatului, miniștri s'au dus în apartamentele reginei, unde ministrul-președinte D. Sturdza a rostit un discurs de feliicitare.

† **Barcsay Kálmán.** Comitele-suprem al comitatului Hunedoara a repausat la 31 Decembrie 1903 la 7^{1/2} ore sara, chiar când era să plece la seara de Sânvasiu (Silvester) la petrecerea, ce se aranjase în localitățile casinei ungurești din Deva, acăreia președinte era. Moartea a fost momentană, apoplexie de inimă. Barcsay Kálmán s'a născut la 27 Iunie 1839 în Șoimnu lângă Deva. Școalele gimnasiale le-a făcut în Sibiu și Mediaș la luterani, a absolvit academia de drept din Sibiu, mai târziu în Viena și Budapesta. La anul 1867 a fost aplicat în ministeriul de interne ca conceptist. La 1869/72 a reprezentat cercul Hașegului ca deputat dietal. D'n anul 1873—1875 a fost în Franța și Germania. Din anul 1875—1877 a luat parte la regularea graniței între Ungaria și România. — Dela 1878—1891 a fost alesul vice-comite al comitatului Hunedoara. Sub funcționarea sa s'au făcut mai multe clădiri și drumuri. Dela 1892 a fost neîntrerupt deputat dietal al cercului Deva — ear' de doi ani o fost comite-suprem Era un bărbat, care a cunoscut referințele comitatului mai bine ca cei doi antecesorii ai săi. În congregația din toamna trecută a făcut o declarație în plenul adunării comitatense, care din punct de vedere românesc i-a făcut cinste.

Radium se cheamă un nou mineral, descoperit de curând, ale cărui însușiri au pus în mirare pe chimiști și fisicieni. Despre aceasta putere s'a scris mult deja și întrece toate invențiunile de până acum. Cu Radium — zicese — se va vindeca în viitor racul, acel moib, care nu și-a dat de leac. Experimentările ce sunt în curgere ne vor face să admirăm cu timp acest mineral și neintrecuta lui putere de care se va folosi omenirea.

Legi noue. Oficioul »Magyar Nemzet« scrie, că în ministeriul de comerț se lucrează la *revisuirea legii industriale*. Afară de aceasta sunt gata proiectele despre *asigurarea muncitorilor* în casuri de accidente și *ajutorarea muncitorilor* în cas de boală.

Din Fiume spre America. Cetim în »Telegraful Român« cum se vestește din Fiume, vaporul »Karpattia« a plecat de acolo în 18 l. c. cu 300 de emigranți ungari spre America. Înainte de plecare arangiamen-tul vaporului a fost examinat și admirat de comisiunea de emigrare, de reprezentanții regimentului și de direcțiunea biroului central. Pe vaporul acesta ce pleacă din Fiume vor fi plasați și pasageri de clasa a III-a în caiute spațioase, tot câte patru, și în reflectoare deosebite, serviți de »kellner«, și li-se va

servi la fie-care prânz poame și vin. Pasagerii »Karpathiei« se aflau la ivirea comisiunii tocmai la prânz, și i-au mulțumit pentru buna îngrijire, care le înlesnește călătoria. Călătoria din Fiume costă numai 180 cor. Pe linia fumană nu este revisiune vamală și călătorii primesc deja 2 zile înainte de plecare susținere gratuită. Clarificări mai detaliate la biroul central d'n Budapesta IV. V. Vi-gadó tér 1. După-ce mulți confracți de ai noștri tot mereu se duc către America și *ce-i harnici să întore cu parale frumoase*, le recomandăm a face călătoria pe aceasta linie, fiind mai estină și mai plăcută.

Falsificatori de bani. În comuna Visag (Bănat) căpitanul de poliție din Lugoș a descoperit o mașină de fabricat bani. Falsificatorul a fost arestat în noaptea de 21 spre 22 Decembrie. În Bănat s'au întemplat în timpul din urmă multe casuri, că locuitorii cheltuiau nebunește cumpărând mașini de fabricat bani. Acești oameni se recrutează de regulă d'ntre aceia, cari urăsc biserica și disprețuesc școala.

Timbre la declarațiuni de extabulare. (Ștergeri de ipotecă). Declarațiunile de extabulare date pentru ștergerea *dreptului de ipotecă* intabulat pentru asigurarea *împrumuturilor cambiale* [ovadéklevel] ale societăților pe acțiuni, ale institutelor de bani și ale reuniunilor sunt a se timbra conform decisiunii nr. 20/1886 a judecătoriei administrative financiare cu 1 cor.

Tot astfel sunt a se timbra conform decisiunii nr. 1024/1888 a aceleiași judecătorii adm. financiare și declarațiunile date de privați. Dar dacă în declarațiunea de extabulare se și *cuțează totodată plățirea datoriei*, atunci declarațiunea trebuie timbrată după scala II. — »R. E.«

O mare cutastrofă. La 30 Decembrie s'a dat o reprezentație în teatrul Iroquois din Chicago [America] unde se aflau vr'o 1300 persoane. Focul a isbucnit pe scenă și s'a răspândit cu o iuțală mare în teatrul întreg. Tot publicul a fost cuprins de o panică și s'a născut o învălmășală, încât cei mai slabi se țireau pe jos, fiind călcați de picioarele celor mai în putere. Au ars și au fost înăbușiți de foc cu totul 650 persoane. Mai multe sute sunt răniți. Abee vr'o 250 au scăpat cu viața dinaintea elementului nimicitor. Dese, prea dese sunt nefericirile ce se întemplă în teatrele din orașele mari și totuși cât de puțin se are de grije la clădirea teatrelor, cari mai toate sunt din material lesne de ars.

Mai nou.

Revolta cătanelor din Bosnia. Cetim în foile din Budapesta, că cătanele cari au împlinit trei ani de serviciu la 28—31 Decembrie s'au revoltat, au aruncat armele, demonstrează pe străzi, fac larmă asurzătoare în cărcime, neagă ori-ce supunere și amenință că se duc acasă. — Toate aceste se scriu, că s'ar fi întemplat în Bilek, din partea feciorilor regimentului 69, cari își au cercul de întregire în Alba-Regală. De parte au ajuns trebile, ca chiar și o parte a armatei să se resvrătească, călcând disciplina în picioare!

BIBLIOGRAFIE.

Calendarul »Unirii« pe anul 1904. Cuprinde pe lângă șematismul preoților provinciei metropolitane de Alba Iulia și Făgăraș și șematismul învățătorilor. Este un Calendar deopotrivă folositor și bun pentru preoți, învățători și economi. Partea literară este avută. Are și un frumos tractat despre economia rațională, despre drepturile învățătorilor, despre testament și altele.

Celor-ce vor comanda Calendarul li-se va da și câte un frumos Calendar de părete.

Exemplarul costă 50 fil. + 10 fil. porto. La 10 ex. se va da 1 gratis și se expr-dează franco.

Blaj. Tipografia Seminarului Archidicesan.

Avis.

Subscrisa am o mașină de îmblătit cu putere de apă, cu toate cele de lipsă, care ași vinde-o din mână liberă, eventual ași da-o în parte sau chirie. Prețul cumpărării a făcut 1464 cor. și o vënd cu cor. 800 după tocneală.

Se poate îmblăti zilnic 120—130 de clăi și sunt de lipsă 7 lucrători.

Vinerea, în Decembrie 1903.

véd. Ana Popa alui Nicolae.

1—2

Nr. casei 232.

Sz. 806—1903

ÁRVERÉSI HIRDET MÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1903 évi V. 8759 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt »Dacia« pénztézet javára Bukur Aron és t. ellen 80 K. s járuléka erejéig 1903 évi október hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 820 kor.-ra becsült következő ingóságok u. m.: szarvasmarhák és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíró 1903-ik évi V. 496/2 számú végzése folytán 80 kor. tőkekövetelés ennek 1902 évi április hó 25. napjától járó 6% kamatai $\frac{1}{3}\%$ váltódij és eddig összesen 45 kor. 95 fillérben bírólal már megállapított költségek erejéig is Homorod községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1904 évi január hó 13-ik napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

A mennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1903 évi december hó 27. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 809—1903.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1903 évi 8761 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt »Dacia« pénztézet javára Bukur Stefan és t. ellen 220 K. s jár erejéig 1903 évi október hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 630 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, kukorica, sertések, és takarmány, melyek az »Ardeleana« pénztézet javára 118 kor. s jár. erejéig 1903 november 18-án felül foglaltak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíró 1903-ik évi V. 499/2 számú végzése folytán 220 kor. tőkekövetelés, ennek 1902 évi július hó 13 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódij és eddig összesen 61 kor. 60 fillérben bírólal már megállapított költségek erejéig is Homorod községben végrehajtást szenvedők lakásán 1904 évi január hó 13-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták,

ták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1903 évi december hó 27-én.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 810—1903

ÁRVERÉSI HIRDET MÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1903 évi 8762 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt »Dacia« pénztézet javára Bukur Stefan és t. ellen 200 K. s jár erejéig 1903 évi október hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2400 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: szilvaczefre, szilvaskádák, ló, kocsis és buza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíró 1903-ik évi V. 500/2 számú végzése folytán 200 kor. tőkekövetelés, ennek 1903 évi szeptember hó 1 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódij és eddig összesen 54 kor. 60 fillérben bírólal már megállapított költségek erejéig is Homorod községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1904 évi január hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, elfognak adadni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1903 évi december hó 27-én.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó

Sz. 811—1903

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1903. évi 8763 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt »Dacia« pénztézet javára Bukur Aron és t. ellen 150 kor. s jár. erejéig 1903 évi okt. hó 9-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: takarmány, buza, kukorica és szarvasmarhák, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíró 1903-ik évi V. 504/2 számú végzése folytán 150 kor. tőkekövetelés ennek 1902 évi április hó 14 napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódij és eddig összesen 55 kor. 70 fillérben bírólal már megállapított költségek erejéig is Homorod községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1904. évi január hó 13. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1903. évi december hó 27. napján.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó.

Bani! Bani! Bani!

Subsemnata întreprindere de credit stă în legătură cu cele mai mari bănci din țeară și exoperează

— **împrumuturi pe pământuri și edificii** —

cu cele mai favorabile condiții și cu cele mai ieftine interese, și anume pe termen de 10—70 ani cu 2%—5 $\frac{3}{4}$ %.

Credit personal cu garanți și obligație pe 5—10 ani.

La funcționari de stat, comitat și oraș, precum și la ofțeri, credit simplu și fără garanți.

— La dorință servim cu informațiuni, rugând marcă postală. —

„PECUNIA“

4
întreprindere de credit, Sibiu (Nagyszeben).

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că sunt provăzut din nou cu un bogat deposit de lemne de zidiri și scânduri, precum sunt: grinzi, vanturi, căpriori și tot felul de material de lemn.

Depositul meu se află în Orăștie (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la Geoagiu.

Se trage luarea aminte a on. public, că toate lemnele de clădire sunt acurate din marele deposit de lângă Brașov, și anume, brad adus pe osie, ear' nu plutit.

Materialul bun și prețurile moderate sunt deja cunoscute.

Cu toată stima

Ferencz & Weinberger.

12—

„Minerva“
Institut Tipografic

Orăștie.

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registre și imprimate
Anunțuri, Compturi și Adrese,
Bilanțuri etc. etc.

Se recomandă a
executa
următoarele:

Opuri, Broșuri și
Placate
Bilete de logodnă și
cununie
Carte și epistole

Această tipografie e
provăzută cu cele mai
bune mijloace tehnice
și fiind bine asortată
cu tot felul de caractere
de litere din cele
mai moderne, e pusă
în pozițiune de a pute
executa ori-ce coman-
de prompt și cu cea
mai mare acurateță!

Comande
din afară se efectuează
repede!

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
STATULUI